

שור שונך את הפה פרק חמישי בבא קמא

מסורת הש"ם

תורה או רוח השם

- בעל הבור ישלם בפ"ק שיבר לבגדיו והפכו ליהו אלה.
- לא תען זו ד' סקלול או קי' יהה יירה אם בדורותך לא איש לא עילן בר' בר' שמות ט' י"ז.
- על כל דבר פשע על שרור של חמוץ על שה עלה על של מלחמה על כל אברך אשר אמר כי ווא זה עד האלים ב' בא דבר עידים אשר רישעין אלילים שלם שנין להלעודה.
- וכן תעשה לחמוץ ובן תעשה על שלמלות ובן תעשה על כל אברך איזור אשר הארכ מושג ולחזקה לא ותוכב ולוחהעלם. דבריך כ' ג' ו. ר' רום השבעין שבת לי אליך לא תעשה כל מלכאה אתה ברך והוא ועביך ואמתך ושורך תומךך ובלחומרך וברך אשר באשעיריך ל' מען נזון עבדך ואנתך מבורך:

דברים ה' ג'

- ונתנה לך בפ"ק כל אש ואזהה נפשך בפרק ובצאנך ובמי' בשדר ובכל אש תשליך נפשך ואליכך ואליכך שם לפני ז'
- ברם י' י' כ' ברכיה:

ס: מין נִדְעָה. סִינְיוֹ מֶלֶס וְמַלְיָה צָרָחַת צוּנָה וּקְטָנוֹ. צוֹר צָשָׂוָה ? מֵהַ מְלָכָן בְּדָרְךָ בְּלִילָה וְמַפְלִילָה שׁוֹהֵן יְעִינָה. הַסְּבָמָה מֵסָה לְחֵץ כְּמִינֵּי טְהָרָתָן מַלְכִּינָן קִישׁ וּעוֹזְגָּנְמָלָה: פְּלַאֲגָלְמוּנִי כְּפָל וְלַעֲגָר דְּלַמְּדָבָּגָן מְסֻרָּה עַד מְמוּל שְׁמָר בְּלָר בְּסָמָה וּמִירָה בְּגַדְבָּינָן גְּמָנָה וּגְמָנָה, וּכְן בְּכָלוֹן: פְּלַרְיקָה. נְעוֹזָה עַמְּנוּזָה עַמְּנוּזָה עַמְּנוּזָה עַמְּנוּזָה (צְפָנָה כָּא): נְלַפְּחוּסִים.

אֵל שׁוֹר וְאֶוֶל פָּקַח פָּטוּוֹ. נִמְצָא
סָול צְוָנָה מֵין כֵּן לְעֵם סָול
מְלֵט לוֹ צְוָנָה לוֹ קְפָנָן לוֹ קְוָמָה
פָּקָם: מַתְנָנָן וְלַכְפָּשָׂת אֵל

במהתך דדרגות הראשונות ב-55. נל' מישע יהה לנו לפטל
כמילוקיס וס' מוס דמלוכוּם ורְלוֹקָנוּת מדי מילומ
ס' זוכר זכורי זכורי ג' מהד נמלמי ר' י"ס. צניעות כ':
ואימא מה הפרט מפורש דבר שנבלתו מטה. מימה (ה'')[

פליט נ"ל בכללן נחמן
נמי כמי ווד כהומר מס הקפיט
מפלוקט צעלי מיס ה' כל בעלי קיס
ועשופות כללן סכי'ס דהמלחינו עופות
לימוד לכללן גופיה ממטע נא:
פר' מפר' וגדרוי קראקע. כל
מצמע לדCKER ווּמָן חקל
גיגילוי קליקע ומימה דכפ' קראקען
(דז. ז) גדי בענוקה למיר דלי כתז
לכמה מונט גוון ס' ה' גיגילוי קליקע
הוּן צעלי קיס נ' למ כתז רהמנע
טערן וו' לטלען לדער סיינט ממע
מע טהרכן נ' מזען צהמא גידול
קליקע ווּמָן נטהיך מל' יומרטל:

מוסך רשי

דבער מא דבער ליה עיוני ומילן הניא נמי הци נפלו לחoco שור חרש שומה ווקטן וסומוא ומולך בלילה חייב פכח ומלהל ביזום פטור: מהתני' אחד לשדור ואחד כל כהמה לאנפילת הבור כקסף ישיב לבעלו כתיב כל דאית לה בעלים גמן' לנפילת הבור כקסף ישיב לבעלו כתיב כל דאית לה בעלים כדאמרן להפרשת הר טני אם בהמה אם איש לא יחיה וועף כיווץ בא בהמה הוא אם לרבות את העופות לתשלומי כפל כדאמרין עיל כל דבר פשעה כל דבר פשעה להשבה אבידה לכל אבדת אחד לפירקה ילי' חמור חמור משבת לחסימה ליף שור שור משבת לכלאים איילאים דחרשה ליף שור שור משבת איילאים דחרבעה ליף בהמתך בכחמתך משבת וגבוי שבת מנעל רתניא ר' יוסי אומר משום ר' ישמעאל בכבדירות הראשנות נאמר עבדך ואמתך ובחמתך ובבדירות האחרונות נאמר ושורך חמורך וכל בהמתך והלא שור חמור בכל כל בהמה היינו ולמה יצאו לומר לך מה שור חמור האמור כאן היה וועף כיווץ בכחן אף כל היה וועף כיווץ בהן אימא בהמה דבדירות הראשנות כל השורך חמוריך ודברות האחרונות פרט כל פרט אין בכל אלא מה שבperfט שור חמור אין מורי אהרניא לא אמרו וכל בהמתך דברות האחרונות חור וככל כל פרט וככל אי אתה דין אלא בגין הפרט מה הדperfט מפורש בעלי חיים אף כל בעלי חיים ואימא מה הפרט מפורש דבנרב שבלחו מטהמא ב מגע ובמשא אף כל דבר שנבלחו מטהמא ב מגע ובכישא אובל עופות לא אמרי א' כ' נכתוב רחמנא חד פרטאי הי נכתוב רחמנא אי כתוב רחמנא חמור ואי כתוב רחמנא חמור ה' א' קדוש בברוא אי שאן קדוש בברואה לא כתוב רחמנא חמור ואילו קרב לגבי מזבח אין שאינו קרב לגבי ריבויו וככל היכא דכתב רחמנא כל ריבויו הוא והוא גבי מעשר דכתיב כל ווקא דרישין לי' בכל פרט דתניא זונחת הכסף בכל אשר תאה נפשך בכל רבker ובצאן ובין ובשער פרט ובכל אשר תשאלך נפשך חז'ר וככל ריבויו וככל אי אתה דין אלא בגין הפרט מה הפרט מפורש פרי מפורש רגידולי קרען אף כל פרי מפרי גידולי קרען אמרו בכל כל ריבויו איבעית אימא כל נמי כללא הוא מיתו האי כל דהכא ריבויו הוא מרהווה ליה למכתב ובהמתק דכתיב בדברות הראשנות וככתב וכל בהמתק ש' מ' ריבויו השתא דארות כל ריבויו הוא בהמתך לדדרות הראשנות ושור חמור דברות האחרונות ל' אמר שור לאגמוני שור שור לחסימה חמור לאגמוני חמור ה' פירקה בהמתך לאגמוני בהמתך בהמתק לכלאים אי הци איפלו אדם ליתמר אלמה תנן אדם מותר עם قولן להירוש ולמשוך אמר רב פפא פפונאי ידע טעם אדרדא מילחא ומגע רב אחא בר יעקב אמר קרא למגע גות עבדך ואמרת

עניל את רבי חייא בר אבא מפני מה ברכות הראשונות לא נאמר בהם טוב וברכות האחרונות נאמר